

Blind Guardian

Recenze – Live Rockhaus, Vídeň 1995

(Blind Guardian + Nevermore, 9.5.1995)

Takže Blind Guardian jsou na turné, jak jsem se dozvěděl z Rock Hardu (český časopis jsou totiž nekompetentní, co se týče informací o koncertech). Ale žádná zastávka v České republice se nekoná (čeští organizátoři jsou inkompetentní, co se týče pořádání koncertů dobrých kapel, nebo bych měl říct impotentní?).

Ať je to jak chce, Blind Guardian jsou pro mne kapelou, kterou musím spatřit, takže jsem se rozhodl vyrazit na ní do Vídně, ať to stojí co to stojí....a nakonec, mám to blíž než do Prahy, tak co. Stejně to zacvaká sestřička, Blind Guardian jsou pro ni totiž ještě atraktivnější než pro mne.

Fajn, takže ve středu ráno se vydáváme na cestu. Nejprv na stopa, abychom ušetřili co možná nejvíce, nicméně nakonec jsme se museli stejně oddat komfortu Českých drah. Do Vídně jsme se dostali krátce po poledni, takže bylo dost času na flákání s po Prateru a po centru města a hlavně nalezení slavného Rockhausu, kde se představení konalo.

Přestože začátku koncertu chybělo pár minut, před klubem se pohybovalo podezřele málo figurek, nicméně klub se naplnil akorátě včas. Byl jsem pozitivně překvapen chováním rakouských fandů, rozhodně jsou ohleduplnější než zvěř u nás v republice. Díky vzájemným ohledům jsme mohli zaujmout místo hned v první lajně, přirozeně vždyť jsme tu čekali jako jedni vůbec z prvních. A pak už jsme napjatě očekávali první bandu večera...

Po krátké přestávce, kdy se na pódiu zjevuje plachta s logem Blind Guardian a taky souprava kláves, se ozývá intro Inquisition. To samozřejmě není žádný překvapeníčko, ale potom...ne, to není...Banish From Sanctuary, Welcome To Dying. André v tričku Megadeth s úsměvem od ucha k uchu, Hansi v teamových barvách, nápodobně. No, myslím, že by se vůbec nemusel obtěžovat zpívat, dav si dokáže poradit úspěšně s každým veršem. Ne, že by tu bylo moc lidí, asi pět set, což je ale pro toto místo tak akorát.

Hansi děkuje, zdraví publikum a představuje kapelu a své domovské město. Všechno samozřejmě německy, takže poněkud pokulhávám, i když jsem celé odpoledne pilně trénoval tím, jak jsme se ptával na cestu. Journey Through The Dark a potom novinka Born In A Mourning Hall, s níž jsou fanoušci zjevně již velmi dobře obeznámeni. Zvuk je perfektní a hlavně o dost tvrdší než na posledním albu. Klávesy jsou sice poněkud ztracené, ale to se postupem času zlepšuje. No a nálada jest samozřejmě super. Na pódiu se objevují akustické kytary a: Now we all know the bards and their songs. To je všechno, co se Hansi obtěžuje odzpívat, zbytek už je na nás, což teda zvládáme bez problému (ach, jak samolibě). Zajímalo by mě, co si o tom myslí pan Tolkien. Věřím, že se na nás dívá s úsměvem ve tváři. A atmosféra v klubu je čím dál lepší. Další skladby jako The Quest For Tanelorn, Imaginations From The Other Side a čas na další akustickou. Samozřejmě se jedná o nový singl A Past And Future Secret. A zase něco heavy, Time What Is Time – nějak mi na konci chyběl keyboardový sólo part, jak ho znám z Tokyo Tales, škoda. Pak vražedný speedtrack z novinky I'm Alive, fakt heavy pecka, hlavně takto naživo. Připomíná mi moje oblíbené album Follow

The Blind. Hansi si dovolí mezi písně sem tam nějaký vtípek, o což jsem poněkud ochuzen... sakriš, kdy už se naučím pořádně německy. Album Tales je zastoupeno skladbami Goodbye My Friend a Traveler In Time, samozřejmě s mohutným sborovým intrem. Valhalla je jediný song z mého milovaného Follow The Blind a pak And The Story Ends.

Čímž teda vůbec nekončíme, i přes odchod kapely z póida. Jen na pár minut, pak už je zde Lost In The Twilight Hall a Somewhere Far Beyond, haha – z těch názvů by se snad dala sestavit povídka. Během Somewhere Far Beyond se Hansimu podařilo zaměnit text první a druhé sloky, což dává najevo očima obrácenýma v sloup. Já jsem si toho teda nevšiml, ale sestřička mne upozornila...počítám, že by ty texty mohla odříkat i pozpátku. Čeho jsem si ale všiml, bylo řádění zúčastněných chlapíků během sóla k této skladbě. No, ale kdo si myslí, že by toto mohl být konec koncertu Blind Guardian, to teda toho o nich asi moc neví. Bar Bar Bar...myslím Hansi, že nás tento text učit nemusíš. A tak si všichni společně zazpíváme poslední song vystoupení obohacený o několik sól, jedno dokonce na klávesy. Světla se rozsvěcují a fanoušci odcházejí o zážitek bohatší.

Kolem klubu bylo brzo liduprázdno, jako by se snad všichni vypařili. A tak se vydáváme na cestu temnotou směr nádraží Wien Nord po ulicích polepených plakáty Blind Guardian / Nevermore...and the story ends.

Redaktor: Martin Brnovjak